

போபால் விஷவாயு கொலை வழக்கில் தொடர்புடைய கபேப் மஹிந்திரா உள்ளிட்ட எட்டு இந்தியக் குற்றவாளிகளின் மீது சமத்தப் பட்டிருந்த, பத்து ஆண்டுகள் வரை தண்டனை விதிக்கக் கூடிய கொலைக் குற்றமாகாத மரணம் விளவைக்கும் குற்றவழக்கை, வறும் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே தண்டிக்கக் கூடிய குற்றமூறு கவனக் குற்றவான வழக்காக மாற்றி, உச்ச நீதிமன்றம் 1996இல் தீர்ப்பளித்தது. இந்தத் தீர்ப்பை எந்தவிதத்திலும் மீறாமல் போபால் விஷவாயு கொலை வழக்கை விசாரித்துவந்த போபால் பெருநகர நீதிமன்றம், கபேப் மஹிந்திரா உள்ளிட்ட ஏழு இந்தியக் குற்றவாளிகளுக்கு (விசாரணையின் பொழுது ஒரு குற்றவாளி இறந்துபோனார்) இரண்டு ஆண்டுகள் தண்டனை அளித்த கையோடும், அவர்களுக்குப் பிணையும் வழங்கி கடந்த ஆண்டு தீர்ப்பளித்தது.

கொலைக் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமான இத்தீர்ப்புக்கு எதிராக நாடுவங்கும் கண்டனங்கள் எழுந்ததையடுத்து, உச்ச நீதிமன்றம் 1996இல் இந்தியக் குற்றவாளிகளின் மீதான வழக்கை நீர்த்துப்போகச் செய்து அளித்த தீர்ப்பை மாற்றக் கோரி, மையப் புலனாய்வுத்துறை மறுசீராய்வு மனுவொன்றை உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தது. இம் மனுவை விசாரித்த ஐந்து நீதிபதிகள் அடங்கிய அரசியல் சாசன அமர்வு மன்றம், "இம் மனுவை தவறானது; பிழையான வாதம் கொண்டது" எனக் கூறி, இம் மனுவை தள்ளுபடி செய்து கடந்த மீதமாதம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது.

"சி.பி.ஐ., 14 ஆண்டுகள் கழித்து இச்சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்குப் போதிய விளக்கம் அளிக்கவில்லை; 1996இல் உச்ச நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலேயே, குற்றச்சாட்டை மாற்றித் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது; 1996 இல் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு, விஷவாயு படுகொலை வழக்கை விசாரித்துவந்த போபால் பெருநகர நீதிமன்றத்தை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு; அந்நீதிபதி, அந்நீதிமன்றத்திற்குரிய உரிமையைப் பயன்படுத்தி, உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை மரணம் விளவைக்கும் குற்றவழக்காக மாற்றியமைத்து விசாரிக்கத் தவறிவிட்டார்" எனத் தீர்ப்பில் கூறித் தன்னை யோக்கியவானாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

குற்றவாளிகளுக்கு அதிகப்பட்ச தண்டனை அளிக்கக் கூடிய வகையில் வழக்கைப்

புனையும் அளவிற்குத் தன் முன் ஆதாரங்களும் சாட்சியங்களும் அளிக்கப்படவில்லை என உச்ச நீதிமன்றம் கடுமையாகப் பதிலளித்தது. போபாலில் அமைக்கப்பட்ட யினியன் கார்பைடு ஆலையொன்றில் நடந்த தீயாக்கக் காலாவதியாகிப் போன ஆலை எனப்படும், பாதுகாப்பு குறைபாடுகளால் அவ்வாலையில் பல விபத்துகள் நடந்திருப்பதும், ஏற்கெனவே அம்பலமாகியிருந்த போதிலும், உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வண்ணம் கைகளை வணைத்துமென்றே சாட்சியங்களாக எடுத்துக் கொள்ள மறுத்துவிட்டது. மேலும் சி.பி.ஐ., போபாலில் அமைந்துள்ள யினியன் கார்பைடு ஆலையிலுள்ள பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும், அமெரிக்காவில் அமைந்துள்ள யினியன் கார்பைடு ஆலைகளிலுள்ள பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் ஒப்பிட்டு வழக்கை நடத்த முன்வரவில்லை. உச்ச நீதிமன்றம் இந்த ஓட்டங்களையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டதான இந்தியக் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாக வழக்கை மாற்றியமைத்துத் தீர்ப்பளித்தது.

1984-க்குப் பிறகு அமைந்த ஓவ்வொரு அரசும், அதில் பங்கேற்ற அனாதைத் துண்டுகட்குச் சிகளும் போபால் விஷவாயு வழக்கை நீர்த்துப் போகச் செய்வதற்கும், குற்றவாளிகளைத் தப்பிவிடவதற்கும், ஆதாரங்களை அழிப்பதற்கும் எடுத்த நடவடிக்கைகளை ஊரே அறியும். ஆனால், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளோ நாட்டு நடப்பைத் தெரியாதவர்கள் போல, 14 ஆண்டுகள்

கழித்துச் சீராய்வு மனுவைத் தாக்கல் செய்ததற்கு சி.பி.ஐ.யிடம் விளக்கம் கேட்கிறார்கள்; அதேசமயம், விஷவாயுக் கசிவால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எவ்விதக் காலதாமதமும் இன்றி 1996இல் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடர்த்த வழக்கை, விசாரணைக்குக் கட்ட எடுத்துக் கொள்ளாமல் தள்ளுபடி செய்த அயோக்கியத் தனம் குறித்து விளக்கம் அளிக்க உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தயாராக இல்லை.

1996இல் இந்தியக் குற்றவாளிகளுக்குக் குற்றவான் தண்டனை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் வழக்கை மாற்றியமைத்து அளித்த தீர்ப்பை, மற்ற வழக்குகளின் தீர்ப்புகளைப் போல சாதாரணமாக அறிவிக்காமல், அதை தீர்ப்பை அரசியல் சாசனச் சட்டம் 142 ஆவது பிரிவின் கீழ் அறிவித்தது, உச்ச நீதிமன்றம். இப்பிரிவின் கீழ் அறிவிக்கப்படும் தீர்ப்பை நாடு முழுவதும் அமல்படுத்தக்கோரும் உரிமை உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டது. மேலும், தனது தீர்ப்பை எதிர்த்து வளை;வறே நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடரவதையும், இந்தியக் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாக அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை வறேந்த நீதிமன்றமும் மாற்றிவிடவததைத் தடுக்கும் பொருட்டும் தான் உச்ச நீதிமன்றம் அரசியல் சாசனச் சட்டம் 142 ஆவது பிரிவின் கீழ் இத்தீர்ப்பை அளித்தது.

விஷவாயுக் கசிவால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், "உச்ச நீதிமன்றம் இந்தியக் குற்றவாளிகள் மீதான வழக்கை நீர்த்துப் போகச் செய்துவிட்டாலும், போபால் பெருநகர நீதிபதி

தனக்குள்ளே சட்டப்படிவ அதிகாரத்தையே பயன்படுத்தி இந்தியக் குற்றவாளிகள் மீதான வழக்கைக் கொலையைக் குற்றமாகாத மரணம் விளவையாகும் வழக்காக நடத்த வேண்டும் எனக் கோரி மனு தாக்கல் செய்தனர். போபால் பரோதகரீ திபதி உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அரசியல் சாசனச் சட்டம் 142 ஆவது பிரிவினக் கீழ் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதைச் சூட்டிக் காட்டி, இம்மனுவதைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டதோடு, விஷவாயு வழக்கு விசாரணையை உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு ஏற்றவாறே நடத்தி முடித்தார்.

அப்பொழுதே, தனது தீர்ப்புக் கீழ்மனைத் திமன்றங்களின் விசாரணையைக் கட்டுப்படுத்தாதது எனத் தெளிவுபடுத்த முன்வராத உச்ச நீதிமன்றம், தற்பொழுது இவ்வாதத்தையே மனுவைப் பதும் அதனின் இரட்டை வேதத்தைத் தான் அம்பலப்படுத்திக் காட்டுகிறது. இந்தியக் குற்றவாளிகளுக்காக குற்றவான தண்டனை கிடக்கக் கூடிய வகையில் வழக்கை மாற்றியமைத்து அளித்த தீர்ப்பைக் கைவிடவோ, மறுஆய்வுக்கு உட்படுத்தவோ மறுத்துவிட்ட உச்ச நீதிமன்றம், இந்த வாதத்தைத் தனது பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கவும் உள்நோக்கத்தோடான மனுவைத் திருக்கிறது.

உச்ச நீதிமன்றம், யுனியன் கார்பைடு மற்றும் அதனின் இந்தியக் கட்டாளிகள் ஆகியோரின் கைக்கூலியாகத் தான் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு, போபால் விஷவாயு படுகொலை வழக்கு தொடர்பாக அந்நீதிமன்றம் ஏற்கெனவே அளித்துள்ள பல தீர்ப்புகளே ஆதாரங்களாக உள்ளன. சி.பி.ஐ. காலதாமதமாக மறுசீராய்வு மனு தாக்கல் செய்ததைக் காரணமாகக் காட்டி, 1996இல் அளிக்கப்பட்ட அநீதியான தீர்ப்பை மறுஆய்வுக்கு உட்படுத்த மறுத்துள்ள உச்ச நீதிமன்றம், இதன் மூலம் விஷவாயுக் கசிவால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் மீண்டும் அநீதி இழைத்திருக்கிறது என்பதே உண்மை.

• குப்பன்